

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 2

Vydána dne 30. ledna 1961

Cena 40 haléřů

OBSAH:

7. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Obchodní smlouvě mezi Československou socialistickou republikou a Japonskem
8. Usnesení Národního shromáždění o schválení zákonného opatření předsednictva Národního shromáždění
Oznámení o vydání obecných právních předpisů

7

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 19. prosince 1960

o Obchodní smlouvě mezi Československou socialistickou republikou a Japonskem

Dne 15. prosince 1959 byla v Tokiu podepsána Obchodní smlouva mezi Československou republikou a Japonskem.

Se Smlouvou vyslovilo Národní shromáždění souhlas dne 25. května 1960 a prezident republiky ji

ratifikoval dne 3. září 1960. Ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne 26. září 1960.

Podle svého článku 14 Smlouva nabyla platnosti dnem 26. září 1960.

Český překlad Smlouvy se vyhláší současně.

David v. r.

OBCHODNÍ SMLOUVA

mezi Československou republikou a Japonskem

Československá republika a Japonsko, přejíce si podporovat rozvoj obchodních styků mezi oběma zeměmi,

rozhodly se uzavřít obchodní smlouvu, předvídanou v článku 5 Protokolu o obnovení normálních styků mezi Československou republikou a Japonskem, podepsaného dne 13. února 1957, a za tím účelem jmenovaly svými zmocněnci:

Československá republika
dr. Ladislava Šimoviče,
mimořádného a zplnomocněného velvyslance
Československé republiky v Japonsku, a

Japonsko
pana Hisanari Yamada,
administrativního náměstka ministra zahranič-
ních věcí Japonska,

kteří vyměnivše si navzájem své plné moci a shledavše je v náležitě formě, dohodli se na těchto ustanoveních:

Článek 1

Obě smluvní strany se budou všemožně snažit podporovat a posilovat vzájemně výhodné obchodní styky mezi oběma smluvními stranami v mezích svých zákonů a nařízení a na základě všeobecné zásady nejvyšších výhod.

Článek 2

1. Každá smluvní strana poskytne výrobkům pocházejícím z území druhé smluvní strany nebo určeným pro druhou smluvní stranu zacházení podle zásady nejvyšších výhod ve všech otázkách týkajících se celních poplatků a dávek jakéhokoli druhu, ukládaných při dovozu nebo vývozu nebo v souvis-

lostí s dovozem nebo vývozem, jakož i způsobu ukládání takových cel a dávek, a rovněž všech pravidel a formalit, spojených s dovozem nebo vývozem.

2. Ustanovení předcházejícího odstavce se nevztahují na výhody poskytované jednou smluvní stranou

- a) sousedním státům za účelem usnadnění pohraničního styku a
- b) pro výrobky jejího národního rybářského průmyslu.

Článek 3

1. Výrobky jedné smluvní strany, dopravované přes území jedné nebo více třetích zemí, nepodléhají při jejich dovozu na území druhé smluvní strany vyššímu celnému nebo dávkám, než jakým by podléhaly v případě, že by byly dovezeny přímo z území této smluvní strany.

2. Ustanovení předcházejícího odstavce se vztahují také na zboží, které během přepravy přes území třetí země bylo překládáno, přebalováno a uskladňováno ve skladištích.

Článek 4

Výrobkům jakéhokoli původu, přepravovaným na území nebo z území jedné smluvní strany, bude poskytován svobodný průvoz přes území druhé smluvní strany po cestách nejvhodnějších pro mezinárodní průvoz

Článek 5

Každá smluvní strana poskytne výrobkům druhé smluvní strany stejné výhody jako výrobkům domácího původu a zacházení podle zásady nejvyšších výhod ve všech otázkách týkajících se všech vnitřních daní nebo jiných vnitřních dávek jakéhokoli druhu, ukládaných při dovozu nebo v souvislosti s dovozem zboží a rovněž v otázkách týkajících se všech zákonů, úprav a předpisů, vztahujících se na vnitřní prodej, nabízení za účelem prodeje, nákup, dopravu, distribuci nebo používání dovezeného zboží na území této smluvní strany.

Článek 6

1. Žádná smluvní strana nebude uplatňovat na dovoz nebo vývoz jakéhokoli výrobku z území nebo na území druhé smluvní strany zákazy nebo omezení, která nejsou stejně uplatňována na dovoz nebo vývoz stejného výrobku z území nebo na území všech třetích států.

2. Bez ohledu na ustanovení předcházejícího odstavce může každá smluvní strana uplatnit dovozní nebo výměnné omezení za účelem ochrany zahraničního finančního postavení a rovnováhy platební bilance za předpokladu, že taková omezení se vztahují na všechny země za obdobných podmínek.

Článek 7

1. Každá smluvní strana se zavazuje, že jestliže založí nebo bude udržovat státní podnik nebo poskytne jakémukoli podniku, ať již výslovně nebo ve skutečnosti, výjimečné nebo zvláštní výhody, takový podnik bude ve svých nákupech nebo prodejkách, zahrnujících dovoz nebo vývoz, jednat způsobem slučitelným s všeobecnými zásadami zacházení bez diskriminace.

2. Ustanovením předchozího odstavce se bude rozumět požadavek, že takový podnik, bera v úvahu ostatní ustanovení této Smlouvy, uskuteční každý takový nákup nebo prodej pouze v souladu s obchodními úvahami včetně ceny, jakosti, dosažitelnosti, schopnosti trhu a ostatních podmínek nákupu nebo prodeje.

Článek 8

1. Každá smluvní strana se bude řídit v otázce osvobození od cel a dávek pro vzorky zboží a reklamní materiál druhé smluvní strany, dovážené na její území nebo dočasně tam dovezené a opět vyvezené, zásadami stanovenými v příslušných ustanoveních Mezinárodní úmluvy k usnadnění dovozu obchodních vzorků a reklamního materiálu, uzavřené v Ženevě dne 7. listopadu 1952, nebo kterékoliv úmluvy jí pozměňující nebo doplňující, pokud obě smluvní strany jsou smluvními stranami těchto úmluv.

2. Každá smluvní strana poskytne v rámci svých platných vnitřních zákonů a předpisů zacházení podle zásady nejvyšších výhod v otázce osvobození od cel a dávek pro následující výrobky druhé smluvní strany, které jsou na její území dováženy dočasně a opět z jejího území vyváženy:

- a) předměty určené pro zkoušky a pokusy,
- b) předměty určené pro výstavy, soutěže a veletrhy,
- c) nářadí k použití montéry při montáži a instalaci zařízení,
- d) předměty ke zpracování nebo opravě a materiál potřebný ke zpracování nebo opravě,
- e) obaly vyváženého nebo dováženého zboží.

Článek 9

1. Jedinými osobami, oprávněnými uzavírat obchodní kontrakty s fyzickými a právními osobami kteréhokoli cizího státu, jsou ze strany Československé republiky podniky zahraničního obchodu jako samostatné právní osoby a jiné samostatné právní osoby, oprávněné podle československých zákonů k provádění zahraničního obchodu (dále „právní osoby Československé republiky“).

2. Právní osoby Československé republiky a fyzické a právní osoby Japonska, provádějící obchod mezi územími obou smluvních stran, budou požívat stejného zacházení jako vlastní státní příslušníci, pokud jde o přístup k soudům, správním

dřadům a agencím na území Japonska a Československé republiky za účelem řešení sporů vzniklých z jednání souvisejících s takovým obchodem.

3. ⁽¹⁾ Obě smluvní strany přejímají zodpovědnost za výkon rozhodčích nálezů vynesených ve sporech, které mohou vzniknout z obchodních kontraktů nebo ve spojitosti s nimi, uzavřených mezi právníckými osobami Československé republiky na straně jedné a fyzickými a právníckými osobami Japonska na straně druhé, a předpokladu, že řešení takových sporů rozhodčím řízením bylo stanoveno přímo v uvedených kontraktech nebo ve zvláštních dohodách sjednaných v náležitě formě.

⁽²⁾ Výkon rozhodčího nálezu může být odmítnut v těchto případech:

- a) jestliže nález se nestal vykonatelným jakožto konečné rozhodnutí podle práva země, kde byl vydán;
- b) jestliže nález zavazuje strany k jednání, které je nepřijatelné podle práva smluvní strany, kde má být vykonán;
- c) jestliže nález je v rozporu s veřejným pořádkem smluvní strany, kde má být vykonán;
- d) jestliže strana, proti níž má být nález vykonán, nebyla o rozhodčím řízení zpravena včas tak, aby se mohla jednání zúčastnit, nebo jestliže v důsledku právní nezpůsobilosti nebyla náležitě zastoupena.

⁽³⁾ Rozhodčí nálezy budou vykonány podle právního řádu smluvní strany, kde mají být vykonány.

Článek 10

1. Obchodní lodě jedné smluvní strany budou oprávněny ve stejném rozsahu a za stejných podmínek jako obchodní lodě druhé smluvní strany a kteréhokoli třetího státu vplouvat do všech přístavů, míst a vod této druhé smluvní strany, otevřených pro zahraniční obchod, a plavbu, a vyplouvat z nich. S takovými loděmi jedné smluvní strany bude uvnitř přístavů, míst a vod druhé smluvní strany nakládáno stejně jako s loděmi vlastními a podle zásady nejvyšších výhod ve všech otázkách, týkajících se námořní dopravy a plavby.

2. Ustanovení předcházejícího odstavce se nevztahují na pobřežní obchod. Plavba obchodních lodí jedné smluvní strany z přístavu do přístavu

druhé smluvní strany podle zákonů a předpisů druhé smluvní strany za účelem vylodění všech nebo části cestujících nebo nákladu přivezeného z ciziny nebo nalodění všech nebo části cestujících nebo nákladu pro dopravu do cizího státu nebude však považována ve smyslu výše uvedeného za pobřežní obchod.

Článek 11

Vláda každé smluvní strany příznivě posoudí návrhy, které vláda druhé smluvní strany učiní v souvislosti s kteroukoli otázkou týkající se provádění této Smlouvy a poskytne vládě druhé smluvní strany přiměřenou příležitost ke konzultaci.

Článek 12

Žádné ustanovení předcházejících článků nebude vykládáno tak, aby bylo zabráněno kterékoliv smluvní straně učinit opatření směřující k ochraně jejích podstatných bezpečnostních zájmů.

Článek 13

Žádné ustanovení této Smlouvy nebude se dotýkat práv a závazků, které kterákoliv smluvní strana má nebo může mít jakožto smluvní strana Všeobecné dohody o clech a obchodu nebo jakékoli mnohostranné dohody tuto pozměňující nebo doplňující, pokud obě smluvní strany jsou smluvními stranami uvedené dohody nebo dohod.

Článek 14

1. Tato Smlouva bude ratifikována a ratifikační listiny budou vyměněny v Praze v době co nejdříve.

2. Tato Smlouva vstoupí v platnost dnem výměny ratifikačních listin; bude platná po dobu pěti let a zůstane v platnosti i nadále, pokud nebude vypovězena, jak stanoveno.

3. Každá smluvní strana může písemným oznámením, zaslaným druhé smluvní straně šest měsíců předem vypovědět tuto Smlouvu ke konci počátečního pětiletého období nebo kdykoli poté.

Na důkaz toho zmocněnci smluvních stran tuto Smlouvu podepsali a opatřili jí svými pečeti.

Dáno v Tokiu ve dvojím vyhotovení v anglickém jazyce dne patnáctého prosince 1959.

Za Československou republiku:

dr. Šimevič v. r.

Za Japonsko:

H. Yamada v. r.

USNESENÍ

Národního shromáždění

ze dne 18. ledna 1961

o schválení zákonného opatření předsednictva Národního shromáždění

Národní shromáždění Československé socialistické republiky schvaluje

zákonné opatření předsednictva Národního shromáždění ze dne 11. ledna 1961, č. 1 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon o Státní plánovací komisi.

Fierlinger v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PŘÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Ministr národní obrany

vydal výnos ze dne 15. června 1960 čj. 20 875-FS

o mzdových podmínkách občanských zaměstnanců-dělníků v závodech, útvech a zařízeních ministerstva národní obrany.

Výnos je uveřejněn v Souboru předpisů v oboru vojenské správy o soustavě dělnických mezd pod značkou Sm-fin-2 a je možno do něj nahlédnout v oddělení práce a mezd ministerstva národní obrany a u vedení všech závodů v oboru vojenské správy.

Ministerstvo chemického průmyslu

vydalo k provedení usnesení vlády č. 1097 ze dne 21. prosince 1960 o plánu rozvoje národního hospodářství ČSSR na rok 1961

výnos č. 1/61 ze dne 4. ledna 1961 (čj. 35/9/61) o povinném odevzdávání ojetých pláště (pneumatik).

Podle tohoto výnosu stanoví Odbytové sdružení gumárenského průmyslu (Krajská odbytová střediska) při určování bilančních podílů nákladních a traktorových pláště (pneumatik) pro náhradní potřebu pro jednotlivé odběratele výši povinného odvodu ojetých pláště schopných protektorování. Výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1961 a lze do něho nahlédnout u Krajských odbytových středisek Odbytového sdružení gumárenského průmyslu a u krajských a okresních národních výborů (odbor dopravy).

USNESENÍ

Národního shromáždění

ze dne 18. ledna 1961

o schválení zákonného opatření předsednictva Národního shromáždění

Národní shromáždění Československé socialistické republiky schvaluje

zákonné opatření předsednictva Národního shromáždění ze dne 11. ledna 1961, č. 1 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon o Státní plánovací komisi.

Fierlinger v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PŘÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Ministr národní obrany

vydal výnos ze dne 15. června 1960 čj. 20 875-FS

o mzdových podmínkách občanských zaměstnanců-dělníků v závodech, útvech a zařízeních ministerstva národní obrany.

Výnos je uveřejněn v Souboru předpisů v oboru vojenské správy o soustavě dělnických mezd pod značkou Sm-fin-2 a je možno do něj nahlédnout v oddělení práce a mezd ministerstva národní obrany a u vedení všech závodů v oboru vojenské správy.

Ministerstvo chemického průmyslu

vydalo k provedení usnesení vlády č. 1097 ze dne 21. prosince 1960 o plánu rozvoje národního hospodářství ČSSR na rok 1961

výnos č. 1/61 ze dne 4. ledna 1961 (čj. 35/9/61) o povinném odevzdávání ojetých plášťů (pneumatik).

Podle tohoto výnosu stanoví Odbytové sdružení gumárenského průmyslu (Krajská odbytová střediska) při určování bilančních podílů nákladních a traktorových plášťů (pneumatik) pro náhradní potřebu pro jednotlivé odběratele výši povinného odvodu ojetých plášťů schopných protektorování. Výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1961 a lze do něho nahlédnout u Krajských odbytových středisek Odbytového sdružení gumárenského průmyslu a u krajských a okresních národních výborů (odbor dopravy).